

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESAS KOLĒGIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV 1010

Tālrunis: 67830735, 67210274 Fakss: 67830770
e-mail: tiesa@satv.tiesa.gov.lv

LĒMUMS PAR LIETAS IEROSINĀŠANU

Rīgā

2008. gada 17. aprīlī

Satversmes tiesas 2. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētājs Gunārs Kūtris, tiesneši Kaspars Balodis un Juris Jelāgins,

kolēģijas sēdē izskatījusi Satversmes tiesā saņemto konstitucionālo sūdzību, ko SIA “Nygaard International” (turpmāk – Pieteikuma iesniedzējs) vārdā ir iesniedzis tās pilnvarotais pārstāvis Uģis Treilons (pieteikums Nr. 13/2008), un tās papildinājumus (reģistrācijas Nr. 133),

konstatēja:

1. Pieteikuma iesniedzējs lūdz Satversmes tiesu izvērtēt Lažas pagasta padomes izdoto saistošo noteikumu Nr. 6 “Liepājas rajona Lažas pagasta teritorijas plānojums 2007. – 2019. gadam” (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr. 6) Apbūves noteikumu 3.2.8. punkta piektās daļas “d” apakšpunkta un 3.10.6. apakšpunkta pirmās daļas (turpmāk – apstrīdētās normas) atbilstību Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 1., 64. un 105. pantam, Komerclikuma 4. pantam, likumam “Par piesārņojumu” un likumam “Par ietekmes uz vidi novērtējumu”.

2. Saistošo noteikumu Nr. 6 Apbūves noteikumu 3.2.8. punkta piektās daļas “d” apakšpunkts noteic:

“maksimāli vienlaikus atļautais mājdzīvnieku skaits lopkopības fermā vai zemnieku saimniecības kūtī nedrīkst pārsniegt pieļaujamo mājdzīvnieku skaitu uz konkrētā apbūves gabala platību:

[..]

d) uz 20 cnt cūku kopējās dzīvmasas – 1ha”.

Saistošo noteikumu Nr. 6 Apbūves noteikumu 3.10.6. apakšpunkta pirmā daļa noteic:

“Netiek atļauta esošo lopkopības fermu paplašināšana un/vai jaunu lopkopības fermu būvniecība”.

Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 16. panta 3. punktu prasījums par pašvaldības Saistošo noteikumu atbilstību Satversmei un likumiem ir piekritīgs Satversmes tiesai.

3. Pieteikums iesniegts kā konstitucionālā sūdzība.

4. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 17. panta pirmās daļas 11. punktu un 19.² panta pirmo daļu konstitucionālo sūdzību var iesniegt ikviena persona, kura uzskata, ka tai Satversmē noteiktās pamattiesības aizskar tiesību norma, kas neatbilst augstāka juridiska spēka tiesību normai. Vienlaikus konstitucionālajai sūdzībai jāatbilst arī pārējām prasībām, kas noteiktas likuma 18. un 19.² pantā.

No Satversmes tiesas likuma 18. panta pirmās daļas 4. punkta un 19.² panta sestās daļas 1. punkta izriet, ka konstitucionālajā sūdzībā nepieciešams juridiski pamatot apstrīdēto normu neatbilstību katrai no pieteikumā minētajām augstāka juridiskā spēka tiesību normām. Turklāt konstitucionālajā sūdzībā ir jāpamato, ka apstrīdētās normas aizskar pieteikuma iesniedzēja Satversmē noteiktās pamattiesības.

Tādējādi, lemjot par lietas ierosināšanu, ir jāizvērtē, vai ir sniegts pietiekams juridiskais pamatojums par katras apstrīdētās normas neatbilstību katrai norādītajai augstāka juridiska spēka tiesību normai, un vai apstrīdētās normas rada Pieteikuma iesniedzēja pamattiesību aizskārumu.

4.1. Komerclikuma 4. pants noteic:

“(1) Komerclikuma ierobežojumus drīkst noteikt tikai ar likumu vai pamatojoties uz likumu.

(2) Komersantam ir tiesības brīvi izvēlēties komercdarbības veidus, kas nav aizliegti ar likumu.

(3) Likumā var būt noteikta atsevišķu veidu komercdarbība, kuras veikšanai nepieciešama atļauja (licence) vai arī kuru drīkst veikt komersants atbilstoši likumā noteiktajām prasībām.”

Konstitucionālajā sūdzībā tiek citēta minētā norma, taču Pieteikuma iesniedzējs nav sniedzis juridisko pamatojumu par apstrīdēto normu neatbilstību Komerclikuma 4. pantam, kā arī nav norādījis, kā šī neatbilstība aizskar viņa Satversmes 105. pantā noteiktās pamattiesības.

Tādējādi prasījums par apstrīdēto normu atbilstību Komerclikuma 4. pantam neatbilst Satversmes tiesas likuma 18. panta pirmās daļas 4. punkta un 19.² panta sestās daļas 1. punkta prasībām.

4.2. Pieteikuma iesniedzējs ir lūdzis Satversmes tiesu izvērtēt apstrīdēto normu atbilstību likumam “Par piesārņojumu” un likumam “Par ietekmes uz vidi novērtējumu”.

Pieteikuma iesniedzējs nav norādījis uz konkrētām likumu normām, kurām neatbilstu apstrīdētās normas. Tāpat nav sniegts juridiskais pamatojums par apstrīdēto normu neatbilstību katrai no likuma “Par piesārņojumu” un likuma “Par ietekmes uz vidi novērtējumu” normām, kā arī nav norādīts, kā neatbilstība aizskar viņa Satversmes 105. pantā noteiktās pamattiesības.

Tādējādi prasījums par apstrīdēto normu atbilstību likumam “Par piesārņojumu” un likumam “Par ietekmes uz vidi novērtējumu” neatbilst Satversmes tiesas likuma 18. panta pirmās daļas 4. punkta un 19.² panta sestās daļas 1. punkta prasībām.

4.3. Satversmes 1. pants noteic: “Latvijas ir neatkarīga demokrātiska republika”, savukārt Satversmes 64. pants noteic: “Likumdošanas tiesības pieder Saeimai, kā arī tautai šinī Satversmē paredzētā kārtībā un apmēros”.

Pieteikuma iesniedzējs norāda, ka Lažas pagasta padome, pieņemot apstrīdētās normas ir nepamatoti palielinājusi sev piešķirto kompetenci, un tādējādi pārkāpusi varas dalīšanas principu, kas izriet no Satversmes 1. un 64. panta. Taču juridiskais pamatojums par apstrīdēto normu neatbilstību Satversmes 1. un 64. pantam ir acīmredzami nepietiekams prasījuma apmierināšanai. Turklāt konstitucionālajā

sūdzībā nav norādīts, kā neatbilstība aizskar Pieteikuma iesniedzēja Satversmes 105. pantā noteiktās pamattiesības.

Tādējādi prasījums par apstrīdēto normu atbilstību Satversmes 1. un 64. pantam neatbilst Satversmes tiesas likuma 18. panta pirmās daļas 4. punkta un 19.² panta sestās daļas 1. punkta prasībām.

5. Satversmes 105. pants noteic: “Ikvienam ir tiesības uz īpašumu. Īpašumu nedrīkst izmantot pretēji sabiedrības interesēm. Īpašuma tiesības var ierobežot vienīgi saskaņā ar likumu. Īpašuma piespiedu atsavināšanu sabiedrības vajadzībām pieļaujama tikai izņēmuma gadījumos uz atsevišķa likuma pamata pret taisnīgu atlīdzību.”

Konstitucionālajā sūdzībā ir sniegts faktisko apstākļu izklāsts, kā arī Pieteikuma iesniedzējs ir sniedzis juridisko pamatojumu par apstrīdēto normu neatbilstību Satversmes 105. pantam un ir norādījis, kā šī neatbilstība varētu radīt Pieteikuma iesniedzēja 105. pantā noteikto tiesību uz īpašumu aizskārumu.

Konstitucionālajā sūdzībā ir pamatots, ka šajā gadījumā Pieteikuma iesniedzējam nav iespējams aizstāvēt savas Satversmē noteiktās pamattiesības ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem.

Līdz ar to konstitucionālā sūdzība daļā par apstrīdēto normu atbilstību Satversmes 105. pantam atbilst Satversmes tiesas likuma 18. un 19.² panta prasībām.

Ņemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. pantu, Satversmes tiesas 2. kolēģija:

n o l ē m a :

1. Ierosināt Satversmes tiesā lietu “Par Lažas pagasta padomes saistošo noteikumu Nr. 6 “Liepājas rajona Lažas pagasta teritorijas plānojums 2007. – 2019. gadam” Apbūves noteikumu 3.2.8. punkta piektās daļas “d” apakšpunkta un 3.10.6. apakšpunkta pirmās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 105. pantam” pēc SIA “Nygaard International” konstitucionālās sūdzības (pieteikums Nr. 13/2008);

2. Atteikties ierosināt lietu par pārējiem konstitucionālajā sūdzībā ietvertajiem prasījumiem;
3. Uzaicināt institūciju, kas izdevusi apstrīdētās normas, – Lažas pagasta padomi – līdz 2008. gada 19. maijam iesniegt Satversmes tiesai savu atbildes rakstu ar lietas faktisko apstākļu izklāstu un juridisko pamatojumu.

Satversmes tiesas

2. kolēģijas priekšsēdētājs

G. Kūtris